Universitätsbibliothek Paderborn

Textus sequentiarum cum lucule[n]tissima tam sententiaru[m] q[uam] vocabuloru[m] interpretatione scripture autoritatib[us] alioru[m]q[ue] exemplis creberrimis roborata

Colonie, 1506

VD16 T 655

De corpore christi

urn:nbn:de:hbz:466:1-30585

Visual Library

ſententia hu9 pſe. Itē ſeculū ꝑcat ſpaciū centū annoꝝ. Et ſm regulā Pri
ſciani. grūs plural' ſup aliquē terminū reflexus īportat excellentiā. ꝙ dr̄ in
lr̄a. ſecula ſeculoꝝ. ad deſignādū excellētiā cētenarij nūeri in annis. ſ3 cum
addit' īfinita. ꝑ h̄ eternitas deſignat' ꝙ deſcribi nō pt̄ niſi ſub tp̄e infinito.

LAuda ſyon ſaluatorem. lauda ducem ⁊ paſtorem in hym
nis ⁊ canticis. Quantū potes tantum aude. q2 maior om
ni laude nec laudare ſufficis

¶ Hec eſt alia ſequētia ꝙ in memoriā ⁊ reuerentiā glīoſi ſacramēti corpo
ris ⁊ ſanguinis xp̄i ꝯpoſita eſt. Et diuiditur ꝑncipalr̄ in duas ꝑtes. In
ꝑma ꝑte hortat' fideles ad laudē xp̄i. In ſcd̄a ꝑte introducit ꝑncipalē ma
teriam huius feſti. Scd̄a ibi. Laudis thema ſpēalis. Pro ꝑmo dr̄ ſic. O
(ſyon). i. aīa fidelis (lauda ſaluatorē. lauda ducē ⁊ paſtorē) tnū (in hym
nis). i. cū cantu exteriori (⁊ canticis). i. ſub iubilo interioris mentis. ⁊ o ſy
on tu (aude ꝙtum potes. q2) ſc3 ſaluator tuus eſt (maior om̄i laude. nec
ſufficis). i. nō potes ſufficienter (laudare) ſc3 deum
¶ Nota. ſicut Dauid ꝓpheta ſcribit in pſalmo. Memoriam fecit mira
biliū ſuoꝝ miſericors ⁊ miſerator dn̄s eſcam dedit timentib9 ſe. In qb9
verbis eqdem ipē Dauid ꝓpheta deſcribit memoriā mirabiliū tenendā
quā ꝑparare fecit Jeſus ad eſum agni paſchalis in memoriam ſuoꝝ mi
rabiliū. q2 ꝑcepit vt diſcipuli haberent memoriam de diuerſis ſermonib9
factis ⁊ auditis in cena dn̄i ¶ Scd̄o nota. multiplex ponit' eſca. Prima
eſt eſca refectōnis. de qua legit'. iij. Reg. xvij. ꝙ Helias venit ad viduam
in ſarepta que refecit eum cū pane ſubcinericeo. Iſta etia3 eſca refecerunt
diſcipuli dn̄m' poſt reſurrectōnem qn̄ venit ad eos ad mare tyberiadis di
cens. Filioli nunqd pulmentariū habetis ad mādicandū. Scd̄a eſt eſca
recōciliatōis. de qua legit' ꝑmo Regū. Cū nabal vt ſtultus negaſſet Da
uidi panē ⁊ aquā. ⁊ ipē Dauid iuraſſet nabal occidere. vxor eius acceptꝭ
multis ferculis acceſſit ad Dauid ⁊ remouit ꝑ talia fercula iram eius. q2
talis eſca reconciliabat indignatōem quam habuit Dauid ꝯtra Nabal
Tercia eſt eſca ſuperbie. de qua legitur Heſter ꝑmo. ꝙ rex Aſſuerus fecit
grande ꝯuiuiū ſuis ꝑncipib9 ⁊ militib9. in quo qdē ꝯuiuio regina ſupbie ē
eiecta. ⁊ regina humilitatis eſt aſſumpta. Quarta eſt eſca manifeſtatōis
de qua legit' in euāgelio Joan. vi. ꝙ dn̄s ſatiauit qnqꝫ milia hominu3 de
duob9 piſcibus ⁊ quinqꝫ panib9. quia ſic manifeſtauit potentiam ſuam.
Quinta eſt eſca deceptōis. de qua legit' in Geñ. ꝙ Jacob ꝑparauit pa
tri ſuo eſcam. ⁊ cooperuit brachia ſua ⁊ collū ſuū pellib9. ⁊ ſic rapuit bene
dictōem fratris ſui eſau ⁊c̄. Sexta eſt eſca traditōis. quā miniſtrauerunt
iudei chriſto crucifixo. vn̄ ꝓpheta in pſ. Et dederunt in eſcā meā fel ⁊c̄.
Septima fuit eſca dilectōis. de qua dr̄ in euāgelio. Sciens Jeſus q2 ve
nit hora vt tranſeat de hoc mūdo ad patre3 fecit preparare cenam. ⁊ cena
facta ſurrexit. ⁊ accepto lintheo lauit pedes diſcipuloru3. Octaua eſca ē
eterne gloriſicationis. de qua ſcribitur in euāgelio Lu. xxij. Et diſponam

vobis ſicut diſpoſuit mihi pater regnū. vt edatis ꝛ bibatis ſup menſam meā in regno meo. Sꝫ inter oēs iſtas eſcas miſerator dn̄s dedit timentibus ſe in hoc mūdo eſcam optimā. q̄ nō erat cōmunis. ſꝫ ſancta. Vn̄ legit̄ p̄mo Regū. cū Dauid peteret abimelech ſacerdotē vt daret ei paneꝫ Rn̄dit nō habeo panē niſi panē ꝓpoſitionis. i. panē ſanctū Sic dn̄s noſter ſacerdos in eternū ſcḋm ordinē melchiſedech panē ꝛ vinū offerēs deo patri nō habuit panē cōem. ſꝫ ſanctū. Vn̄ in euāgelio Joānis. vi. Panis queꝫ ego dabo vobis caro mea eſt ꝛc. hunc panē dedit in eſcam timentibꝫ ſe. in memoriā ſuoꝝ mirabiliū. ꝛ illā eſcā dabit in futura gloria. igit̄ ad eius reuerentiā ꝛ huius panis. ſcꝫ corpis xp̄i hec ſequentia eſt ꝯpoſita.

¶ Itē nota. dꝛ in lr̄a. maior om̄i laude. Ex hoc ptꝫ ꝙ deꝰ ab hoīe ſufficienter laudari nō p̄t. Vn̄ autor theologice veritatis ſic inq̄t. Diuina dignitas ſeu deitas tāta eſt ꝙ ip̄a aīa ſeu mens humana cogitare deficit. qꝛ incōprehenſibilis eſt. ſenſus eā nō ꝑcipit. qꝛ inuiſibilis eſt. intellectꝰ nō cōprehendit. lingua eā nō explicat. qꝛ ineffabilis eſt. tp̄s eam nō menſurat. qꝛ interminabilis eſt. locus eā nō recipit. qꝛ incircūſcriptibilis eſt. Etiam ſcriptura eā nō explicat ſeu exp̄mit. qꝛ ineſtimabilis eſt. virtus eā nō attingit. qꝛ inacceſſibilis ē. Deſideria ꝛ vota trāſgreditur. qꝛ incōparabilis eſt Ergo breuiter dicatur ꝙ om̄is creatura ad deum cōparata defectuꝫ habet. qꝛ ꝯparatōnis finiti ad infinitum nulla eſt ꝓportio. Itē autor in lr̄a vtit̄ q̄dā figura q̄ dꝛ Apoſtropha. qꝛ dirigit ſermonē ſuū ad ſyon abſentē tāq̄ȝ ad ꝑplm chriſtianū p̄ſentē. Vn̄ ſyon interp̄tat̄ ſpeculatio. ꝛ ſcat aīaꝫ fidelē q̄ ſpeculat̄ in cacumine eternoꝝ. vn̄ dꝛ Eſa. Syon regnabit deꝰ tuꝰ ſpeculatoꝝ tuoꝝ. Vn̄ ſpeculatio diuinitatꝭ ſub h̄ noīe ſyon ꝯp̄hendit̄. qꝛ fideles ſunt illumīati in ſpeculo. i. in gr̄a icorruptibili in radio diuinitatꝭ.

¶ Pro terminis nota. q̄ꝫtum ꝛ tantū ſunt aduerbia quātitatis. Sed aude eſt imperatiuus verbi neutropaſſiui. ſcꝫ audeo. Item ſufficio ponit̄ pro verbo abſoluto. ꝛ ꝯponit̄ a ſub ꝛ facio

Laudis thema ſpecialis panis viuus ꝛ vitalis hodie proponitur. Quem in ſacre menſa cene turbe fratrum duodene datum non ambigitur. Sit laus plena. ſit ſonora. ſit iucunda. ſit decora mentis iubilatio. Dies enī ſolennis agitur in qua menſe prima recolit̄ huius inſtitutio. In hac menſa noui regis. nouum paſcha noue legis phaſe vetus terminat. Uetuſtatem nouitas. vmbram fugat veritas. noctem lux eliminat.

¶ Hic autor introducit materiam principalem huius feſti. Et diuiditur in duas partes. In p̄ma pertractat materiam hiſtorialr̄ penes reꝫ geſtam. In ſcḋa ꝑtractat eam penes figuram ꝓpheticam myſterialr̄. ſecūda ibi. Ecce panis Prima adhuc in duo. Primo ꝑtractat materiā huiꝰ feſti in generali. Secundo ꝓſequit̄ eam magis in ſpeciali oſtendens mira

cula ꝓpter que eius memoria eſt habēda. ibi Qđ in cena ⁊c. Et đr p̄mo ſic (panis viuus) ſcȝ in ſe (⁊ vitalis). i. dans vitā alijs (ꝓponit̄ hodie) ſcȝ nobis in die corporis xp̄i (thema). i. materia vel obiectum (ſpēalis laudis quē) ſcȝ panē (nō ambigit̄). i. nō dubitat̄. ſcȝ eē datū duodene turbe fratꝝ id eſt aploꝝ (in menſa ſacre cene). i. vltime cene xp̄i Tunc hortat̄ nos ad laudādū deū ⁊ ad gaudiū ſpūale dicēs (Laus ſit plena). i. perfecta. ⁊ (ſit ſonora). i. bn̄ ſonās. ⁊ (iubilatio mētis ſit iocūda). i. amena (⁊ ſit decora) id ē celebris (eīn) ꝑ qꝛ (ſolēnis dies agit̄). i. celebrat̄ (in q̄ recolit̄). i. memoria repetit̄ (p̄ma inſtitutio). i. erectio (huiꝰ mēſe). ſ. corpis ⁊ ſanguinis xp̄i (in hac mēſa nouū paſcha). i. trāſitꝰ (noue legis). i. teſtamēti (terminat). i. ceſſare facit (phaſe vetꝰ). i. vetꝰ paſcha. ⁊ ſic (nouitas) ſcȝ huiꝰ ſacramenti (fugat). i. depellit (vetuſtatē. ⁊ veritas fugat vmbrā). i. figurā. ⁊ lux eliminat). i. extirpat ⁊ expellit (noctem)

¶ Nota. autor in lr̄a facit duo Primo ꝑtractat materiā huiꝰ ſequentie in generali. vt ex iſto ſenſu generali aliq̄ ſpēalia poterint extirpari Secūdo hortat̄ nos ad celebratōem huius feſti ¶ Circa p̄mū eſt ſciendū ꝙ materia huiꝰ feſti generaliter eſt de virtute v̄bi diuini. qua v̄tute panis tranſmutat̄ in corpus ⁊ vinū in ſanguinē. ad qđ credendū coadiuuat intellectꝰ humanus de his q̄ ſumit ex inuentōe humana. ⁊ de his que legūtur in ſacra ſcriptura. ⁊ de his que vidētur in natura Videmus eīn ꝙ nature reꝝ coguntur verbis, ⁊ mutantur. ſicut pȝ de incantatoribꝫ. q̄ adiurant ſerpentes vt ad manus veniant Item cū verbis acutiſſimus gladius ebetatur ita ꝙ ꝑdit acutiē ⁊ virtutē ſcindendi Nimirū ꝙ v̄bis diuine inſtitutionis panis ꝯuertat̄ in corpus ⁊ vinū in ſanguinē Jeſu chriſti. qꝛ vnico v̄bo fecit oīa q̄ dixit fiant ⁊ facta ſunt. Itē nota. circa illud qđ đr panis viuus ⁊ vitalis. qꝛ viuus ⁊ vital' differūt inter ſe Vn̄ viuū đr id qđ in ſeipo viuit ⁊ hȝ vitā. Sed vitalis eſt qđ comunicat ad vitā. Primo mō hō đr viuus Sc̄do mō ſpūs dicunt̄ vitales q̄ viuificāt corpꝰ Sic ad ꝓpoſitū. cene dn̄ice panis viuus eſt in ſe. qꝛ abſurdū eſt dicere deū mortuū vel nō viuum. Etiā eſt panis vitalis quaſi ꝯferens nobis vitā. qꝛ ſic deus dilexit mūdū vt filiū ſuū daret ꝓ mundo. vt oīs qui credit in illū habeat vitam eternā ¶ Itē nota. đr in lr̄a hodie ꝓponit̄. Ex quo pȝ ꝙ iſte panis vocat̄ panis ꝓpoſitōis Vbi ſciendū. ꝙ ꝓpoſitio eſt duplex. ſcȝ logicalis ⁊ theologicalis. de p̄ma nihil ad ꝓpoſitū. Sed ꝓpoſitio theologicalis eſt ꝯmunicatio panis celeſtis. ⁊ hec ꝓpoſitio originē habuit a melchiſedech. qui primo ꝓpoſuit panē ⁊ vinū in oblatōem hoſtiaꝝ. ⁊ poſtea ꝯmēdata ꝑ moiſen cū fabricaret tabernaculū federis ⁊ ꝓpiciatoriū. ſed hec ꝓpoſitio impleta eſt ꝑ xp̄m q̄ ſeipm ꝓpoſuit diſcipulis in ſpecie panis ⁊ vini dicēs Accipite ⁊ comedite. hoc eſt eīn corpus meū ¶ Itē nota. paſcha noſtrū ſumpſit originē in cena dn̄i. ⁊ fuit terminus veteris paſche iudeoꝝ. qꝛ paſcha eoꝝ erat q̄dā figura. vn̄ apl's p̄ma ad Chorin. v. Neſcitis qđ modicū fermētū totā maſſam corrūpit. expurgate vetus fermētum vt ſitis noua ꝯſperſio. ſicut eſtis azymi Etem paſcha noſtrū imolatꝰ eſt chriſtus Ergo littera bn̄ đr vmbrā fugat veritas. qꝛ paſcha vetꝰ fuit vmbra ⁊ figura noui teſtamenti de quo đr apl's ad Chorin. Oīa in figura ⁊ vmbra illis ꝯtingebant. ſcȝ ꝙ melchiſedech panē ⁊ vinū obtulit. māna de celo pluit Agnꝰ paſchal'

occiſus Helias panē ſubcinericiũ comedit ⁊ ambulauit in fortitudine il/
lius Itē dictũ erat Samueli. q: dies veniet qd hō offeret argentũ. ⁊ ſa/
cerdos reddet ei buccellã panis Et hmōi multa legunť in vmbra ⁊ figu/
ra. q̄ illuminauit veritas hu9 ſacramēti ¶ Pro terminis nota. thema
eſt nomē neutri gn̄is tercie declinatōis Ambigo eſt idē qd dubito. ⁊ ꝯpo
niť ab am. i. circũ. ⁊ ago. ⁊ caret ſupino Itē qdã textus hn̄t noctē lux illu/
minat. tūc exponiť ſic (lux). i. ꝟitas noui teſtamēti (illuminat noctē). i. pa
tefacit figuras veterꝫ teſtamēti Aliq̄ hn̄t ſic. noctē lux eliminat. ⁊ tūc expo
niť ſicut patuit Et dr̄ elimino quaſi extra limen. i. terminũ pono.

Qd in cena xp̄s geſſit faciēdũ hoc exp̄ſſit in ſui memoriã. Docti
ſacris inſtitutis. panē vinũ in ſalutis ꝯſecram9 hoſtiã. Dogma da
tur chriſtianis. qd in carnē trãſit panis. ⁊ vinũ in ſanguinē Qd non
ſapis qd nō vides aīoſa firmat fides. p̄ter rerũ ordinem

¶ Hic autor ꝑtractat materiã hu9 feſti magis in ſpēali Et diuidiť in qn
qꝫ ptes ſm q autor ꝑtractat qnqꝫ mirabilia circa illud ſacramentũ Scd̄a
ibi Sub diuerſis ſpēb9 Tercia ibi A ſumēte nō ꝯciſus. Quarta ibi Su
mūt boni ſumūt mali. Quinta ibi Fracto demũ ⁊c. Dicit p̄mo ſic (xp̄s
exp̄ſſit). i. p̄cepit (hoc) ſcꝫ eſſe (faciendũ in ſui memoriã). i. ꝯmemoratōem
(qd geſſit). i. fecit (in cena) vnde nos (docti). i. eruditi (ſacris inſtitut9). i.
diuinis ꝯſtitutōib9 (ꝯſecramus panē ⁊ vinũ in hoſtiã) id ē ſacrificiũ (ſalu
tis) qd eſt corpus ⁊ ſanguis xp̄i (Dogma). i. doctrina (dať chriſtianis)
ſcꝫ hoīb9 (q panis tranſit) id ē tranſſubſtãciať (in carnē) id eſt corp9 chriſti
(⁊ vinũ) trãſit ⁊ tranſmutať (in ſanguinē) chriſti. ⁊ (animoſa) id eſt firma
(fides firmat). i. ꝯfirmat (p̄ter ordinē reꝝ) ſcꝫ illud (qd nō ſapis) ſcꝫ gu/
ſtu corꝑali. ⁊ (qd nō vides) ſcꝫ viſu corporali

¶ Nota. q mirabilia penes ſacramētũ corꝑis ſunt inaudita ⁊ incōpre
henſibilia q̄ꝫtũ ad humanã naturã. vn̄ ad Roma. xi. Quis eñ cognouit
ſenſum dn̄i aut qs ꝯſiliarius eius fuit. ⁊ igiť qd ſenſu nō ꝑcipimus oꝑib9
fidei ꝯfirmamus. ⁊ h̄ rōnabiliter. q: multa ꝯtingūt in natura ſilia. ⁊ ꝑ il/
la fide ꝑcipim9 q̄ nec viſus nec aliqs ſenſuũ p̄t enarrare. q: panis ſolũmō
videť ⁊ vinũ. ſed crediť ibi veꝝ corpus xp̄i ⁊ ſanguis. vn̄ Grego. In ſacra
mento altaris aliud eſt qd crediť. ⁊ aliud eſt qd cernitur Huius ſignũ eſt
in natura. nam a ſenſu cuiuſlibet rei ſubſtãtia cognoſcitur. niſi nature ſub
ſtantiaꝝ ſuꝑceleſtiũ. q̄ ſunt nobis ignote. q: ſunt a ſenſib9 noſtris elōgate
et remote. videmus eñ albedinē. ⁊ color alb9 in corpore hoīs etiã videť. ſꝫ
forma humana nō p̄t videri nec apprehendi niſi aliquo mō a poſteriori. ſ.
ꝑ eius effectus. ſed nō p̄t videri nec cognoſci ꝑ cãm Sic dico. q in ſacra/
mēto altaris accn̄tia ſcꝫ color. odor. ſapor. rotūditas. ⁊ quãtitas ſubſiſtūt
ſine ſubſtantia. vn̄ dr̄ in metaph. homo p̄t intelligere accidēs ſine ſubiecto
ſcꝫ dulcedinē ſine melle. ⁊ albedinē ſine niue. ſed quicquid p̄t hō intellige/
re hoc de9 p̄t facere ⁊ multo amplius. ⁊ ideo in illo ſacramēto eſt dulcedo
ſine dulci. albedo ſine albo. rotunditas ſine rotūdo ⁊c. Unde ſciendum in

hoc ꝑfecte ſunt vniuerſe res huius mūdi.qꝛ aliqñ deus fecit mutatōem
accñtis ſine ſubiecto.ſicut pꝫ in aq̄s amaris.vbi manifeſte mutauit ama
ritudinē aque in dulcedinē. Etiā aliqñ mutat ſubiectū ⁊ accñs ſimul. vt
pꝫ in aqua mutata in vinū.vbi mutata eſt ſubſtantia aque in ſubſtātiam
vini.⁊ coloꝛ.odoꝛ.⁊ ſapoꝛ aque ſunt mutati in coloꝛē.odoꝛē.⁊ ſapoꝛē vini
Si ergo deus mutauit accidens ſine ſubiecto ⁊ aliqñ accñs cuꝫ ſubiecto
reqſiuit ꝑfectio vniuerſi ꝙ etiā mutaret ſubſtantiā ſine accidente. vt fit in
ſacramēto corpis chriſti in altari.qḋ a dño factū eſt. ⁊ eſt mirabile in ocu
lis noſtris. ¶ Item dꝛ in littera.panis tranſit in carnem.id eſt ex pane fit
corpus dominicū per tranſſubſtantiationem eſſentialē. ⁊ illa mutatio nō
eſt naturalis.ſed miraculoſa ſeu ſupnaturalis. ⁊ in tali tranſſubſtantiatio
ne manent accidentia ⁊ ꝓprietates.ſcꝫ albedo que videtur in pane q̄ tranſ
ſubſtātiatus eſt in carnē.vt ṗus viſum eſt.nec tñ iſta accidētia velut quā
titas ⁊ figura ſunt in corpe xpi.qꝛ in deū nullū cadit accñs.etiā nullū accī
dens ꝑpetuū.vt pꝫ per ꝯmentatorem quinto phyſicoꝝ Sed tñ ꝯtra hoc
aliq̄s poſſet arguere.tñ phs.viij.metaph.dꝛ ꝙ om̄e accñs eſt in ſubiecto
Siliter habet̄ ṗmo phyſicoꝝ.ꝙ nullū accidēs eſt repibile extra ſubiectuꝫ
Ad hoc ē dicēdū.ꝙ phs loq̄tur ſm curſum naturalē. nō aūt ſm viā theo
logoꝝ ⁊ ſupnaturalē ¶ Pro q̄ nota vlteri⁹ ꝙ triplex ē mutatio.ſcꝫ artifi
cialis.natural.⁊ ſpūalis .Artificial eſt.q̄ hꝫ fieri ꝑ artē.ſicut qñ vitrū fit ex
cineribꝰ Sed natural eſt duplex.ſcꝫ ſubſtātial ⁊ accidētal. Accidētalis eſt
qñ idē ſubiectū manet ſub diuerſis accñtibꝰ.ſicut qñ corpus aliqḋ mutat
de albedine in nigredinē Sꝫ ſubſtātial eſt qñ eadē materia manet ſub di
uerſis formis ſubſtātialibꝰ ſibi īnuicē ſuccedētibꝰ. Exēplū eadē materia q̄
nūc ſtat ſub forma hoīs poſtea ſtat ſub forma cadaueris Sed ſpūalis eſt
qñ nec materia nec ſubiectū manet.ſꝫ ſolū accñs.⁊ illa vocat ſupnaturalis
qꝛ in mutatōe illa ꝟtus ſupnatural pt facere accñtia ſtare ſine ſubiecto.et
illa trāſmutatio fit in ſacramento altaris

¶ Pro terminis nota.ex ṗmo ꝯponit ab ex ⁊ ṗmo is.⁊ hꝫ expſſi in p̄terito
Sꝫ aīoſus plura ſcat Primo idē ē q̄d ſapiēs Scḋo idē eſt qḋ ſupbꝰ Ter
tio idē eſt qḋ fortis vel firmus.⁊ ſic capit hic. ⁊ venit a noīe animus Sed
fides ē nomē ſei gñis q̄nte declinatōis. ⁊ deſcribit ſic. Fides ē ꝯfidentia ſi
ne heſitatōe nō p̄cedente via demōſtratōis.

Sub diuerſis ſpēbꝰ.ſignis tm̄ ⁊ nō rebꝰ.latent res eximie.Caro
cibꝰ.ſanguis potus.manet tñ chriſtus totus ſub vtraq̄ ſpecie

¶ Hic autoꝛ declarat ſcḋm miraculū dicēs (Res eximie latēt).i.abſcōdi
te ſunt (ſub diuerſis ſpēbꝰ) ſcꝫ panis ⁊ vini (tm̄ ſignis ⁊ nō rebꝰ) qꝛ panis
⁊ vinū trāſmutant in veꝝ corpus ⁊ ſanguinē xpi Deinde declarat q̄ ſunt
ille res eximie dicēs (Caro) ſcꝫ xpi eſt (cibꝰ) ⁊ (ſanguis) xpi eſt (potus.tñ
xps manet totus ſub vtraq̄ ſpecie) ſcꝫ panis ⁊ vini
¶ Nota.autoꝛ vult tm̄ dicere.licet in altari videamus diuerſas ſpēs ſcilꝫ
panis ⁊ vini.tñ nō ē credēdū ꝙ aliq̄ pars dei ſit ſub vino tm̄. ⁊ aliq̄ pars
dei ſit ſub ſpecie panis tm̄.nec credēdū eſt ꝙ ali⁹ deus ſit ſub ſpecie panis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

et alius deus ſub ſpecie vini. ſed ſub vtraq̧ ſpecie eſt vnus verus deus to
tus incorruptibilis. ¶ Scđo nota. myſteriū huius miraculi ꝓbať ex q̄daꝫ
ſili in natura. q2 videmus ꝙ nix ꝛ glacies ſunt ſpẽs diſtincte ſub q̄bꝫ tñ la/
tet vna res. i. aqua. Sic etiam ſub ſpecie panis ꝛ vini latet corpus xp̄i inte
grū ꝛ indiuiſum. vñ btūs Aug⁹. circa hoc miraculū recitat aliud inciden
taliter dicens. Corpus chriſti ſub pluribꝫ hoſtijs ſub maioribꝫ non eſt ma
ius. vel ſub minoribꝫ non eſt minus. nec augmentať. ex eo ꝙ multotiens a
pluribꝫ ꝯficiť. Hui⁹ em̄ ſile inuenim⁹ in Exodo. de manna ꝑ quod de⁹ pa
uit filios iſrael in deſerto. q2 ille q̄ plus collegit non habuit ḡ plus q̄ꝫ ille q̄
minus collegit. Unde tp̄e opportuno vnus ſacerdos ꝯſecrat; plures par/
tes. nō tñ niſi vnū corpus. ergo dr̄. Hoc eſt em̄ corpus meū ꝛc̄. Idē exem/
plū p̄t haberi de aīa rōnali. videmus em̄ ꝙ aīa in corpore maiori nō eſt ma
ior. nec in corꝑe minori eſt minor. q2 nō augmentať aucto corꝑe. q2 dr̄ ph̄s
in li. de aīa. ꝙ aīa pueri eſt tā magna ſicut aīa viri ꝑfecte etatis. Sic etiam
in ꝓpoſito in ꝑua hoſtia eſt tam magn⁹ de⁹ ꝛ ꝑfect⁹ ſicut in magna.

¶ Pro terminis nota. ꝙ lateo eſt v̄bū neutrale ſcđe ꝯiugatōis Item
res p̄t capi dupl̄r. Uno mō ꝓut ſcat ſubam incorporeā ꝛ inuiſibileꝫ. ꝛ ſic
capiť hic. ꝛ dr̄ a v̄bo reor. i. opinor. q2 opinione ꝛ fide cognoſcimus illa mi/
racula. Alio mō captř ꝓ ſuba corporea. vt pꝫ in Ebrar. Non de viſibili ꝛc̄.
Eximi⁹ ē nomē adiectiū mobile tm̄. ꝛ dr̄ a v̄bo eximo is ere. q2 hō nobi/
lis debet eſſe exempt⁹ vltra alios in dignitate

A ſumēte nō cōciſus. nō cōfract⁹ nec diuiſus īteger accipitur Su
mit vn⁹ ſumūt mille. quātū iſti tātū ille. nec ſumptus cōſumitur

Hic autor declarat terciū miraculū di. xp̄s (accipiť). i. ſumiť (a ſumēte). i.
manducāte. ſcꝫ eū ſacramētaliter (integer) ſcꝫ ſub vtraq̧ ſpecie (nō cōciſus)
nec ꝯfract⁹ nec diuiſus. vn⁹ ſumit) ſcilꝫ corp⁹ xp̄i (ꝛ mille ſumūt) ſcꝫ corp⁹
xp̄i. ꝛ (ille) vn⁹ ſumit (tātum quātū iſti) ſcꝫ mille (nec) ſcꝫ xp̄s (ſumpt⁹ (ab
vno vel a mille (ꝯſumiť) ¶ Nota. hui⁹ miraculi ſimilitudo repiť in na
tura. nā ſicut forma humana tota ꝛ indiuidua eſt in toto indiuiduo. ꝛ nō
magis in hoc q̄ꝫ in alio. ꝛ ſicut plures hoīes nō ſunt magis hō q̄ꝫ vn⁹ q̄tū
ad naturā humanā. ſic ex natura corꝑis xp̄i recipiť in hac portione total̄r ꝛ
in qualibet parte total̄r. ꝛ ſi diminuūtur ſpēs panis adhuc corp⁹ xp̄i nō di
minuiť Scđo nota. circa vltimā ꝑtē huius miraculi cū dr̄. nec ſumptus
ꝯſumiť. Siłitudo huius miraculi habetur in natura. nā videmus ꝙ vigor
herbaꝝ reficit viſum vel alium ſenſum. attamē ex hoc nō corrūpiť talis vi
gor vel nō diminuiť. Illi etiā panes q̄bꝫ dñs ſatiauit q̄nq̧ milia hoīm. licꝫ
diuiſi fuerāt. nō tñ ꝯſumpti nec diminuti ſunt. q2 de iſtis q̄nq̧ panibꝫ ꝛ du
obꝫ piſcibꝫ collecti ſunt duodecim cophini fragmentoꝝ. Sic a ſimili corp⁹
xp̄i nō diminuiť nec ꝯſumiť a ſumēte Ideo dr̄ Damaſ. Corpus ꝛ ſanguis
Jeſu xp̄i in ꝯſtitutōem corꝑis ꝛ aīe tranſiens nō corrūpiť nec ad ſeceſſum
mittiť ¶ Pro q̄ vlteri⁹ ſciēdū. Aug⁹. circa cōiōnē corꝑis xp̄i mouet ali/
ud miraculū volēs ꝙ eadē magnitudo quā xp̄s hꝫ in celo. ꝛ quam habuit
in ara crucis. in ꝑua ſpecie panis ꝯphendiť. Uñ legiť ꝙ Heliſeus ꝓpheta
volēs reſuſcitare puerū a morte. expādebat ſe ſuꝑ puerū ꝛ poſuit os ſuum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſup os pueri ꝛ oculos ſuos ſup oculos pueri. ſilr ꝛ manꝰ. ꝛ ſic de toto cor
pore. mō notū ē ꝙ facies viri maior ē ꝙ̄ȝ facies pueri. quō ḡ ꝓpheta potu
it coaptari faciei pueri vt eēnt oculi ſup oculos. ꝛ os ſup os. ꝟtute diuina
videt̃ h̄ factū eē in figurā huiꝰ. Sic qȝ in h̄ ſacro gerit̃ vbi corpꝰ xp̄i non
cōmēſurat̃. ſȝ ſacramētalr̃ ē ꝯtentū ſub parua ſpecie panis. Itē videmꝰ natu
ralr̃ ꝙ ꝑua pupilla oculi recipit i ſe ſpēȝ magni mōtis dūmō videat mōtē
ecce ſicut magnꝰ mons recipit̃ in oculo. ſic corpꝰ xp̄i recipit̃ in ꝑua hoſtia
¶ Pro terminis nota. integer ē nomē adiectiuū. Sȝ ꝯciſus eſt ꝑticipiū
a ꝟbo ꝯcidor. Sȝ ꝯfractꝰ ē ꝑticipiū p̄teriti tp̄is. ꝛ venit ab illo ꝟbo ꝯfrin
gor. Sȝ ſumptꝰ ē ꝑticipiū p̄teriti tp̄is a ꝟbo paſſiuo ſumor

Sumunt boni ſumūt mali. ſorte tn̄ inequali. vite vel interitus

Mors ē malis vita bonis. vide paris ſumptōis ꝙ̄ȝ ſit diſpar exitus

¶ Hic autor declarat q̄rtū miraculū di. (boni ſumūt) .ſ. corpꝰ xp̄i ꝛ (mali
ſumūt) corpꝰ xp̄i (tn̄ ineq̄li ſorte) .i. diſſili euētu (vite vl̄ interitꝰ) .i. mortꝭ. ꝛ
ſc̄ ſumptio corpis xp̄i (eſt mors) ſpūalis (malis) .i. pctōꝛib9 (ꝛ vita) ſpūa
lis (bonis) .i. iuſtis Et tūc dirigit ſmonē ſuū ad nos dicēs O hō tu (vi
de) .i. ꝯſidera (ꝙ̄ȝ diſpar exitꝰ) .i. diſſilis finis (ſit parꝭ) .i. eiuſdē (ſūptiōis
¶ Nota. ꝙ btūs Augꝰ. dt diligēter aduertēdū eē ꝙ cib9 iſte ſine muta
tione aliq̄b9 eſt cib9 vite. aliq̄b9 ē cib9 mortis. vt q̄ iuſtꝰ ē iuſtificet̃. ꝛ q̄ in ſor
dib9 eſt ſordeſcat. Huiꝰ ſilitudo repit̃ in natura. qꝛ eadē dulcedine vniꝰ et
eiuſdē floris ſit mel ꝛ venenū. mel in apib9. venenū in aranea. Sic etiā cor
pus xp̄i ſit iuſtis redēptio. pctōꝛib9 ꝟo eterna dānatio Scd̄o no. ex lr̄a
pȝ meritū ꝛ retributio cōicatōis huiꝰ ſacri. qꝛ iuſtis ad gl̄iam. pctōꝛibus
ꝟo ad eternā dānatōem. Et ḡ dt apl̄s. Probet aūt ſeipm hō. ꝛ ſic de pa
ne illo edat ꝛ de calice bibat. Addit. ſi q̄s mādncauerit ex h̄ ſaltē digne vi
uet ieternū Sȝ ꝑ oppoſitū. ſi q̄s māducauerit idigne iudiciū ſibi māducat
Tercio nota. h̄ ſolet q̄ri cōiter. vtꝝ corpꝰ xp̄i ꝯſecratū a p̄ſbytero pctō
remiꝰ ſit ꝯſecratū ꝙ̄ȝ a p̄ſbytero iuſto. Rn̄det Ioā. de ſacro buſco ſuper
ſummā raymūdi ꝙ nō. qꝛ corpꝰ xp̄i nō ꝯſecrat̃ ꝑ meritū ſacerdotꝭ. ſȝ ꝟtu
te ꝟboꝝ. qꝛ ſacerdos nō in ꝓpria ꝑſona. ſȝ in ꝑſona dei loq̄t̃. mō ſicut dete
rius nō ſit ꝑ deteriorē. ſic nō ſit meliꝰ ꝑ p̄ſbyteꝝ meliorē. Quarto no.
btūs Augꝰ. mouet adhuc aliud dubiū penes ſacrm̄ corpis xp̄i. cū xp̄us
ſit magnꝰ ꝛ imenſus q̄liter intrat os hoīs ſine leſione oris. Dicit ſacra ſcri
ptura ſilr̄. ꝛ nullꝰ xp̄ianꝰ ignorat ſicut xp̄s ingreſſus ē in vteꝝ ꝟginis ſine
corruptōne ꝟginis. ſic etiā p̄t intrare os hoīs ſine leſione ipius. Silr̄ vide
mus ꝙ radij ſolares penetrāt vitrū ſine vitri corruptōne. ſic xp̄s intrat os
hoīs ſine oris leſione. ¶ Pro terminis nota. ſorte eſt nomē fēi gn̄is de
riuatū a ꝟbo ſortior iris. Sed interitus eſt nomē quarte declinatōis Sȝ
par ꝛ diſpar ſunt nomina oīs generis

Fracto demū ſacramento. ne vacilles ſed memento. tantū eē ſub

fragmento quantum toto tegitur

De corpore chriſti

¶ Hic autoꝛ declarat qntū ⁊ vltimū miraculū di. (Ne vacilles) .i. nō dubites (ſꝫ memēto) .i. firmiter crede (tantū eē ſub fragmēto) .i. ſub pticula hoſtie (ꝗtū tegit̃) .i. ꝯtinet̃ (toto) .i. ſub tota hoſtia. ⁊ h̄ (fracto ſacr̄o) id ē hoſtia in tres ptes diuiſa (demū) .i. circa finē miſſe.

Nulla rei fit ſciſſura. ſigni tantum fit fractura. qua nec ſtatus nec ſtatura ſignati minuitur.

(Nulla fit ſciſſura) .i. diuiſio (rei) .i. coꝛpis xp̄i (ſꝫ tm̄ fit fractura) .i. diuiſio (ſigni) .i. forme panis (qua) .ſ. fractura. vl' p quā fracturā (nec ſtat⁹) id ē ſubſtātia (nec ſtatura) .i. quātitas (ſignati) .i. coꝛpis xp̄i qđ ſignatur et ꝯtinet̃ ſub ſpecie panis ⁊ vini (minuit̃) .i. minoꝛatur

¶ Nota pmo. ꝙ hui⁹ miraculi ſilr̃e inuenim⁹ in natura. Sicut em̄ dt beatus Aug⁹. in li. de ꝗtitate aie. Aia humana in toto coꝛpe eſt tota ⁊ indiuiſibilis. ⁊ in ptib⁹ eſt tota. ergo ſm hoc aīa in capite eſt tota. in coꝛde ē tota. attamē in oib⁹ mēbꝛis ſiml' eſt ſolū vna aia. Similr̃ verbum qđ mō loquoꝛ plures audiūt. ⁊ ql̄ibet veſtꝝ hꝫ hoc verbū in coꝛde ⁊ in mente. attamen eſt niſi vnū ꝟbū nō derelinquens dictū de oꝛe meo. nō derelinquēs aures veſtras. ⁊ integrū penetrat ad oīa coꝛda veſtra. Sic xp̄s qui eſt verbū patris totus ⁊ integer fuit in ſinu patris nō derelinquens patrē. et intrauit in vterū virginis. ſic totus vtrobiꝗ fuit cū tm̄ vnus de⁹ ſit. Sic etiā celū nō derelinquēs in ſingulis altarib⁹. ⁊ in ſingulis hoſtijs. ⁊ in ſingulis ptib⁹ hoſtie eſt tot⁹ ⁊ integer in oib⁹ ſimul vnus ⁊ indiuiſus. Sꝫ in oppoſitum eſt hereticus q dt. ꝙ illa ſilitudo claudicat. qꝛ ꝙ aia eſt tota in toto ⁊ tota in ptib⁹. hoc fit p ꝯiunctōem ptiū ad totū. Sed ꝙ xp̄s eſt in ptib⁹ hoſtie hoc fit p diuiſionē ptiū a toto. g̃ nō eſt ſilr̃e. Rn̄det̃ ꝙ nō ē poſſibile. qꝛ multi hoies poſſunt capere vnū ꝟbum a p̄dicatoꝛe. ⁊ ql̄ibet eoꝛū in coꝛde ſuo ꝯcipit illud verbū. licet a plurib⁹ pcipiatur aurib⁹. Sic xp̄us qui vocat̃ verbū patris. eſt totus ⁊ integer vbicunꝗ locoꝝ. qꝛ ſi hmōi naturalia ex naturalib⁹ declarant̃. multo fortius p ſupnaturalia ſuperantur

Itē nota. ꝙ ſctūs Ioannes in Apocalipſi dt de libro ſignato ſeptē ſigillis quē nullus eſt dignus aperire. Per ſeptem ſigilla intelligunt̃ ſeptē miracula circa illud ſacramentū. Primū eſt ꝙ idē deus manet pane conſecrato q fuit ante. hoc ſigillū ſoluit̃. qꝛ mea intentio pt fieri tua cognitio mediante voce. ⁊ tm̄ eadē intētio manet in me que trāſiuit in te. Secūdū miraculū. ꝙ tanta magnitudo ſub tam parua ſpecie latet. ⁊ illud ſigillū ſoluitur a ſili. qꝛ ſpēs vnius ciuitatꝭ ⁊ magni montis ꝯphendunt̃ in oculo. Terciū eſt ꝙ tam magnū coꝛpus intrat illeſum p os hoie. hoc ſigillū eſt ſolutum in p̄cedentib⁹. Quartū miraculū ꝙ ipe aſſumitur ⁊ non ꝯſumitur. hoc em̄ etiam p̄us patuit. qꝛ herba odoꝛifera ſumitur ab odoꝛante ſed ipa herba nō diminuitur. Quintum miraculum eſt ꝙ ſacramentum venerabile coꝛpoꝛis chꝛiſti multotiens ſummitur a peccatoꝛib⁹ ⁊ ab immūdis hominib⁹. ⁊ tamē non polluitur. Illud ſigillum ſoluitur per radios ſolares. qui mūdi ſunt ⁊ ꝯiūguntur immūdis reb⁹. ⁊ propter hoc ipſi radij nō coinquināt̃ur. multomagis vero inuiſibilis ⁊ incōmutabilis veritas nō poteſt coinquinari. Sextum miraculum eſt. ꝙ a plurib⁹ ſumitur

et in pluribꝫ locis ꝯficit. Illud ſignũ ſoluitur. qꝛ lumẽ candele plura illu-
minat ſil' ꝛ ſemel vna candela manens. Septimũ miraculũ. ꝙ ibi ẽ quãti-
tas ſine quanto. dulcedo ſine dulci Solutio illius ſigilli ptꝫ ex arte me-
taphyſicali. vl' etiã mathematicali ꝙ ponit abſtractõem accidẽtiũ a ſubie-
cto. Et ſic oia ſigilla ꝓpoſita huius libri ſine leſione apta ſunt. Vñ lr̃a ſe-
curius legit̃ vbi ſigilla nõ lacerantur. ſed illeſe manent.

¶ Pro termis nota. fracto ſacramẽto ſtꝫ duo ablti poſiti abſolute Itẽ
vacillo idẽ ẽ qđ dubito. ꝛ ẽ ꝑme ꝯiu. Itẽ memẽto eſt ꝟbũ defectiũ ꝛ hꝫ
oia tpa a p̃terito formata. Itẽ ſignũ dꝛ illud qđ cũ apprehẽſiuũ fuerit du-
cit nos in cognitõem alteri⁹. Sꝫ minuit̃ ẽ ꝟbũ paſſiuũ illi⁹ ꝟbi minuo

**Ecce panis angelorum. factus cibus viatorum. vere panis filio-
rum non mittendus canibus.**

Hic autor ꝯñter deſcribit materiã corpis xp̄i ꝓphetice adducẽdo figu-
ras veterꝫ teſtamẽti. Et diuidit̃ in duas ptes In ꝑma pte facit qđ dictũ ẽ
In ſcđa ꝯcludit ſequẽtiã ꝑ quãdã orõem. ſcđa ibi Bone paſtor. Et ꝑmo
oñdit figuras qbꝫ ꝯmẽdat hoc ſacr̃m dicens (Ecce) ſcꝫ corpus xp̄i exñs
(panis angeloꝝ) ſc. eſt (fact⁹ cibꝫ viatoꝝ). i. hoim in vita pñtis ſeculi la-
borantiũ. ꝛ exñs (vere). i. veraciter (panis filioꝝ). i. ſanctoꝝ hominũ (nõ
mittẽdus). i. dandus (canibꝫ). i. prauis hominibꝫ

**In figuris preſignatur. cum Iſaac immolatur. agnus paſce de-
putatur. datur manna patribus.**

¶ Predictus panis (p̃ſignat̃). i. p̃figurat̃ (in figuris) ſcꝫ veteris teſtamẽ-
ti (cũ Iſaac imolat̃). i. ſacrificat̃ a patre abraã (ꝛ deputat̃ agnus paſce cũ
dat̃ mãna patribꝫ) ſcꝫ i deſerto ¶ Nota. autor tãgit diuerſas figuras
quaꝝ ꝑma ẽ. ꝙ hꝫ ſacr̃m ẽ panis angeloꝝ. de ꝙ dr ꝑs. Panẽ angeloꝝ mã-
ducabit hõ. Dicit̃ eñi panis angeloꝝ. qꝛ reficit angelos ẽ in celis. ꝛ ſic ho-
mines ꝛ angeli vtunt̃ eodẽ pane. vñ ad exaltatõem hois dꝛ in ps̃. Minu-
iſti eũ paulomin⁹ ab angel' ꝛc. Scđa figura ẽ ꝙ iſte panis ẽ cibꝫ viatoruꝫ
de quo legit̃. iij. Reg. xix. Cũ fames eſſet in terra ꝛ nõ pluit ſup terrã tribꝫ
annis ꝛ menſibꝫ ſex. venit Helias ꝛ requieuit ſub vmbra iuniperi vbi dor-
miens et excitatus vidit panẽ ſubcinericiũ ꝛ vas aque. ꝛ comedit ꝛ bibit
et ambulabat in fortitudine cibi illius quadraginta diebꝫ ꝛ noctibꝫ vſqꝫ
ad montẽ dñi. Iſte panis ſignat hoc viaticũ qđ dñs Jeſus xp̄s iturus de
hoc mũdo ad patrẽ ſuis diſcipulis dedit. Et qlibet hõ tenetur ſe p̄parare
ad hoc viaticũ in extremis vite ſue. ꝛ cibabit eũ dñs pane vite ꝛ intellect⁹
Tercia figura eſt illa ſcḋm quã dñs loquebat̃ mulieri chananee clamanti.
miſerere mei fili dauid. ꝛ cũ diſcipuli audiſſent dixerunt. dñe dimitte eaꝫ.
qꝛ clamat poſt nos. Jeſus dixit. nõ eſt bonũ ſumere panẽ filioꝝ ꝛ mittere
canibꝫ ad manducandũ. Math. xv. Et ergo dicit littera. panis filiorum
Quarta figura eſt. que figuratur in abraam qñ immolabat filium ſuum
Iſaac. Vñ abraam pater multoꝝ dꝛ. per quem deus intelligitur. qui im-
molauit filiũ ſuũ Iſaac. id eſt chriſtũ. qꝛ proprio filio ſuo non pepercit. ſꝫ

pro nobis oĩbꝫ tradidit illũ. ꝛ ꝗ͛ dr̃ lr̃a. cũ Iſaac imolat᷑. Quinta figura ē. cũ filij iſrael trāſirēt ꝑ mare rubꝝ imolauerũt agnũ paſchalē in egypto. ſic et nos trāſituri de h̄ mũdo debem⁹ offerre agnũ imaculatũ .i. purā ↄſciam ſi debem⁹ corp⁹ xp̄i accipe. ꝛ ſic trāſire valeam⁹ ꝑ mare .i. de morte ad terrā ꝓmiſſionis. ꝗ͛ dr̃ lr̃a. agn⁹ paſche deputat᷑. ¶ Sexta figura ē. cũ murmuraſſet ꝓpl̃s ↄtra dñm in deſerto. qꝛ deficerēt in panibꝫ. tũc pluit eis māna ꝑ ſex dies in eremo. de q̄ collegit ꝗ̇libet iuxta ſuā mēſurā. In die āt ſexta collegerũt cibos duplices ꝓpter ſabbatũ. ꝛ ſm̃ volũtatē ipoꝝ habuit ſaporē cibꝫ iſte. vñ p̄s. Deſideriũ aĩe tribuiſti eis. ꝛ ꝗ͛ dr̃ lr̃a. māna dat᷑ patribꝫ
¶ Itē nota Exod. xvi. legit᷑ cũ filij iſrael inuenerũt māna dixerũt in ſe ꝗ̇d eſt h̄. Glo. dr̃ ꝙ hec q̄ſtio quā tũc iudei mouebāt nũꝗ̄ in lege fuit ſoluta. ſꝫ ꝓpter admiratōeꝫ panis iſte vocat᷑⁹ ē māna. Sꝫ hec q̄ſtio ſoluta ē i cena dñi. cũ em̄ q̄rerēt iudei vł ap̄li ꝗ̇d ē h̄. Chriſt⁹ r̄ndit. h̄ eſt corp⁹ meũ. ꝛ ſic illud māna fuit p̄ſagiũ corꝑis xp̄i. ¶ Itē nota. mittend⁹ ē ꝑ:cipiũ a mittor eris. Iſaac ē nomē ꝓpriũ indeclinabile. ꝛ interp̄tat᷑ riſus ſm̄ Papiam. Chriſtus em̄ ꝑ eũ p̄figuratus eſt riſus ꝛ gaudiũ oĩm fideliũ

Bone paſtor panis vere. Jeſu noſtri miſerere. tu nos paſce nos tuere. tu nos bona fac videre in terra viuentium

¶ Hic au. ↄ̄ñter ↄcludit canticũ ſuũ ꝑ quādā orōem hui⁹ ſacramēti deũ inuocādo dicēs O (Ieſu bone paſtor) ꝛ (vere panis. miſerere nr̃i. tu paſce) .i. foue nos. ſcꝫ corꝑe tuo. ꝛ tu (tuere) .i. defende nos. ꝛ (fac nos videre bona) ſcꝫ eterna (in terra viuentiũ) .i. in regno celoꝝ. Iuxta illud p̄s. Credo videre bona dñi in terra viuentiũ.

Tu q̄ cũcta ſcis ꝛ vales q̄ nos paſcis hic mortales. tu nos ibi cō menſales. coheredes ꝛ ſodales fac ſanctorum ciuium.

(Tu) xp̄e (q̄ ſcis) .i. cognoſcis (ꝛ vales) .i. potes (cũcta. q̄ paſcis) .ſ. nutris. ſcꝫ corꝑe ꝛ ſanguie tuo (hic) .i. in p̄n̄ti ſeculo (nos mortales) .ſ. hoĩes (tu fac nos ibi) .i. in regno celoꝝ (ↄmēſales) .i. tecũ comedentes (coheredes) .i. hereditatē celeſtꝫ regni tecũ poſſidētes (ꝛ) fac nos (ſodales) .i. ſocios (ſctōꝝ ciuiũ) .i. btōꝝ in celeſti vita regnātiũ. ¶ Nota. hoſtia hui⁹ ſacramēti dꝫ habere quaſdā ↄditōes reſpiciētes materiā ipius q̄bꝫ hō dꝫ ꝑfrui ſpũalr̃ q̄ velit hāc hoſtiā digne māducare. ꝛ patet in his metris Candida. triticea. tenuis. nō magna rotũda. Expers fermenti. nō ſalſa ſit hoſtia xp̄i Primo em̄ hoſtia dꝫ eē candida ꝛ mũda. ſic hō dꝫ eē mũd⁹ ꝛ candid⁹ ꝑ ↄfeſſionē. ↄtritōem. ꝛ ſatiſfactōem anꝗ̄ accedat ad menſam xp̄i. Scd̄o dꝫ eē ꝑfecta de puro tritico qd̄ ē dulce. ſic hō dꝫ eſſe dulcis in oꝑe ꝛ ſermone ꝑ charitatē ꝑfectā. Tercio dꝫ eſſe tenuis. ſic hō dꝫ eē moderatus in cibo ꝛ potu nō guloſe viuēdo. vñ Exod. Nō hñt poteſtatꝫ edere agnũ q̄ ſeruiũt tabernaculis voluptatũ. Quarto dꝫ eſſe parua. ſic hō debet eſſe paruus ꝛ hũilis. Quinto dꝫ eſſe rotũda. qꝛ oē rotũdũ ē mobile. ſic hō dꝫ eſſe mobilis ad bonũ ꝛ imobilis ad malũ. Sexto dꝫ eſſe ſine fermento.